

NOVÝ SVĚT (GN 8,1–22)

Bůh dává novou naději

Podíváme se na tři věci z díla Boží milosti – Bůh pamatoval na Noema i na všechno živé. Bůh znovu promluvil k Noemovi a nakonec uvidíme, jak Bůh dává zaslíbení – Noe uctívá Boha, Bůh je potěšen a zaslubuje, že už nikdy nebude zlořčit zemi kvůli člověku.

Text Písma – Genesis 7,1–24 ČEP:

¹Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všechn dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily. ²Byly ucpány prameny propastné tůně i nebeské propusti a byl zadržen lijavec z nebe. ³Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat, ⁴takže sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Araratu. ⁵A vody ustupovaly a opadávaly až do desátého měsíce; prvního dne desátého měsíce se objevily vrcholky hor. ⁶Když pak přešlo čtyřicet dnů, otevřel Noe v arše okno, které udělal, ⁷a vypustil krkavce; ten vylétával a vracel se, dokud se vody na zemi nevysušily. ⁸Pak vypustil holubici, kterou měl u sebe, aby viděl, zda vody z povrchu země ustoupily. ⁹Holubice však nenalezla místečka, kde by její noha mohla spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť vody dosud pokrývaly povrch celé země. Vztáhl tedy ruku, vzal ji a vnesl ji k sobě do archy. ¹⁰Čekal ještě dalších sedm dní a znovu vypustil holubici z archy. ¹¹A holubice k němu v době večerní přilétla, a hle, měla v zobáčku čerstvý olivový lístek. Tak Noe poznal, že vody ze země ustoupily. ¹²Čekal ještě dalších sedm dní a opět vypustil holubici; už se však k němu zpátky nevrátila. ¹³Léta šestistého prvního, první den prvního měsíce, začaly vody na zemi vysychat. Tu Noe odsunul příklop archy a spatřil, že povrch země osychá. ¹⁴Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla již země suchá. ¹⁵I promluvil Bůh k Noemu: ¹⁶„Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů. ¹⁷Vyveď s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havěť plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí.“ ¹⁸Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů. ¹⁹Všechna zvěř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy. ²⁰Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné. ²¹I ucítil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: „Už nikdy nebudu zlořčit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil. ²²Setba i žně a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.“

Otázky ke kázání:

1. Co to pro vás znamená, že Bůh na nás pamatuje?
2. Proč je pro křesťany tak důležité Boží slovo?
3. Co to znamená žít ve víře?

NOVÝ SVĚT JAKO OBRAZ NOVÉHO NEBE A NOVÉ ZEMĚ

- *Jak se v historických událostech odhaluje budoucnost?*

Biblické odkazy:

☞ Gn 6,5.8; Gn 7,16.23; Zj 21–22

I. BŮH PAMATUJE (v. 1–5)

- *Jak Bůh pamatuje na své děti?*

Biblické odkazy:

☞ Iz 37,38; Lv 11,5; 1K 10,13; Ř 8,28

II. BŮH PROMLOUVÁ (v. 6–19)

- *Jak Bůh promlouvá do našich životů?*

Biblické odkazy:

☞ J 10,27–28; 1Pt 1,23; 1Pt 2,2.6.8; Žd 1,1–2; Sk 2,42; Sk 4,18–32;

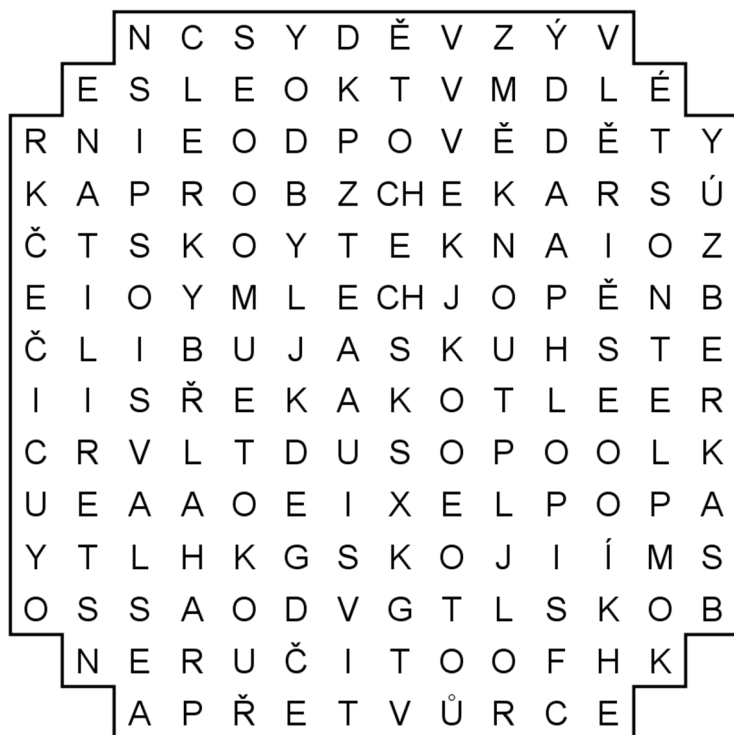
III. BŮH ZASLIBUJE (V. 20–22)

- *Proč se musíme stavět na Boží zaslíbení?*

Biblické odkazy:

☞ Ř 1,18;

Osmisměrka

ALEJE, ANKETY, APOPLEXIE, CELA,
ČIVA, DROB, EDIKT, FLOX, HLTY,
CHECHOT, IGOR, JUBIL, KAPR,
KDOKOLI, KILOKALORIE,
KOMPLETNOST, KOUŘ, NERUČIT,
ODPOVĚDĚT, OPIS, PRAHA, RASY,
ŘEKA, SAKR, SHODA, SHUK, SLIAČ,
SOUPISY, SPIS, SPOLUJEZDEC,
STERILITA, SVIT, TEOLOGIE,
TVŮRCE, ÚTLÝ, VOLI, VÝZVĚDY,
ZDĚS, ZMĚKNOUT

Tajenka Zj 20,1

PRAVIDELNÁ OZNÁMENÍ:

Středa 18³⁰ Biblické studium on-line.

Modlitby Za naší zem: vláda, spravedlnost, školství, bezpečnost.

Neděle 9³⁰ Shromáždění v divadle Kámen.

Laos: Vesniční předáci napadli muže kvůli křesťanské víře

18. ledna dva předáci buddhistické vesnice napadli Taenga kvůli jeho víře v Krista. Mnoha lidem ve vesnici jeho křesťanská víra vadila, ale nenávist proti němu se vystupňovala, když začal vrtat studnu, aby zajistil vodu pro svou rodinu. Když mu předáci řekli, že může pokračovat ve vrtání jenom tehdy, když se zřekne své víry, Taeng odmítl. Řada vesničanů potom sledovala, jak tito dva předáci Taenga napadli, ale nikdo z nich nezakročil, aby je zastavil. Až Taengovu otci se konečně podařilo útok ukončit a zabránit tak uškrcení svého syna. Taeng skončil na tři dny v nemocnici. Potom se pokusil nahlásit útok na policii, ale ta mu odmítla pomoci. Od tohoto útoku předáci vesnice brání Taengovi a jeho rodině také v přístupu ke zdroji elektřiny ve vesnici.

Závěrečná píseň: Nyní pokloňme se před Králem

Nyní pokloňme se před Králem, klekněme před naším Stvořitelem.

*Vždyť on je náš Bůh a my jsme ovce pastvy jeho,
stádem, jež on sám vodí, rukou svou Bůh nás vodí.*

Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase. Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu, neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!

Žalm 100,1–5